

COPRNICA ZOFKA

(Intervju s coprnico Zofko)

Špela Gazvoda, 5. a

Mentorica: Bernarda Vrtačič TURK

NOVINARKA: Dober dan. Prišla sem, da bi naredila kratek intervju z vami, če dovolite.

COPRNICA ZOFKA: Zakaj? Nisem navaden človek, tako da se speljite stran, če ne, vas spremenim v žabo.

NOVINARKA: Saj bo čisto kratek. Samo nekaj stvari bi rada izvedela o vas. Prosim. Potem vas pustim čisto na miru.

COPRNICA ZOFKA: No, prav. Tako ste tečni, naj vam bo.

NOVINARKA: O, najlepša hvala, tako ste prijazni.

COPRNICA ZOFKA: Še enkrat mi rečete »prijazni«, pa vas odcopram na severojug. Saj sem vendar coprnica. Kaj ne veste?

NOVINARKA: O, seveda vem. Samo po nesreči mi je ušlo iz ust.

COPRNICA ZOFKA: No, začniva že enkrat z vprašanji. Kradete mi dragoceni čas.

NOVINARKA: Seveda, seveda. Kdaj ste začeli coprati?

COPRNICA ZOFKA: Coprati sem začela, ko sem bila stara tri leta. Moja mama je bila zlobna coprnica. Učila me je vragolij, trikov, urokov. A kmalu je umrla. Svojega očeta še poznala nisem. Zbežal je od doma. Tako sem se znašla tu, kjer sem. Točno pred vami.

NOVINARKA: Žalostno. In s čim se ukvarjate sedaj?

COPRNICA ZOFKA: Zdaj zavijam vratove, pijem kri, nagajam otrokom, čaram, se družim s coprnici, ...

NOVINARKA: Zakaj imate radi zlo?

COPRNICA ZOFKA: Zdaj ste pa že predrzni. Fokus pokus, izginite od tod! Predrznost predrzna!